

Bij pagina 44

Raadslid zijn is geen vetpot

Franske Graauwmans ontving als gemeenteraadslid in de jaren dertig een rijksdaalder aanwezigheidsvergoeding. Geen vetpot dus.

In 1934 was dat besluit voor Gilze en Rijen genomen: 2,50 gulden vergoeding voor elk lid en voor elke bijgewoonde vergadering 'met dien verstande, dat twee of meer vergaderingen op eenzelfde dag gehouden, slechts als ééne vergadering worden beschouwd voor de toekenning van vergoeding'. Daarmee werd het besluit uit 1920 'tot regeling van het presentiegeld' ingetrokken.

In 1946 trok de raad de stoute schoenen weer aan en vroeg Gedeputeerde Staten om het bedrag te verdubbelen en tot 5 gulden te verhogen. Maar dat was nog een brug te ver. Want 'voor een gemeente van een grootte als de uwe' was slechts 4 gulden per lid en per vergadering toelaatbaar. De Provincie beriep zich daarbij op de richtlijnen van de Minister van Binnenlandse Zaken. De raad trok het verzoek in en diende opnieuw een verzoek in, deze keer om verhoging tot 4 gulden. Pas bij de volgende poging in 1953, gaf Gedeputeerde Staten toestemming om 5 gulden per lid per vergadering te vergoeden.